

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/337/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615209213
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2016:5615209213.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného splnomocneným zástupcom TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanej L. P., A. X. X. XXXX, trvale bytom D. P., F., S. XXX/XX, o zaplatenie 3714,82 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žaloba sa zamietá.

Žalovanej sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 20. 11. 2015, sa pôvodný žalobca (Všeobecná úverová banka, a. s.) domáhal voči žalovanej zaplatenia 3714,82 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 3714,82 eura od 16. 10. 2015 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že so žalovanou uzatvoril dňa 23. 7. 2004 zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Q., a. s., na základe ktorej jej poskytol kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet číslo XXXXXXXX. Žalovanej bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 23,76 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 2400 eur a bola povinná platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 80 eur. Dlžný zostatok je celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poistného plateného bankou v súvislosti s poistením. Žalovaná si neplnila svoje povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvy a jej platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch. Pred odstúpením na vymáhanie vystavil ku dňu 9. 10. 2015 výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 30. 9. 2015 vo výške 3714,82 eura.

Žalovaná k podanej žalobe výhrady nemala. Navrhla na splácanie priznanej sumy povoliť splátky.

Právny zástupca žalobcu navrhol podanej žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Uviedol, že v zmluve nie je uvedená výška úrokovej sadzby, ani údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Je dosť možné, že sú uvedené v zmluvných podmienkach.

Uznesením zo dňa 23. 3. 2016, č. k. 10C/337/2015-45, súd pripustil zmenu účastníka na strane žalobcu tak, že pôvodný žalobca z konania vystúpil a na jeho miesto vstúpila obchodná spoločnosť EOS KSI Slovensko, s. r. o., z dôvodu postúpenia žalovanej pohľadávky po začatí konania, na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27. 11. 2015.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd vykonal súdne pojednávanie v neprítomnosti žalobcu, ktorému bolo predvolanie na súdne pojednávanie riadne a včas doručené. Splnomocnený zástupca žalobcu súhlasil s vykonaním súdneho pojednávania v jeho neprítomnosti. Súd preto vo veci konal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, prihliadajúc na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Žalovaná pri výsluchu na súdnom pojednávaní uviedla, že situácia vznikla z dôvodu finančných problémov v rodine, prišla o zamestnanie. Dlh si uvedomuje. Dlh splácala pravidelne po 80 eur, ale potom nastali problémy. Výšku čerpania úveru a úhrady, uvedené vo výpise z účtu z úverovej karty, nerozporovala. Dlh by mohla splácať po 100 eur mesačne. Poberá príjem v čistom 640 eur mesačne. Býva so synom, ktorý je zamestnaný. Výdavky na bývanie sú približne 150 eur mesačne. Okrem toho spláca dlh v X. X. sumou 180 eur mesačne a X. X. sumou 100 eur mesačne. Vlastní len 1-tinu rodičovského domu. Dom, v ktorom býva, je vo vlastníctve syna.

Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, a to zmluvy o vydaní a používaní pôžičkovej karty Quatro Premium, obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Q., a. s., návratiek, výpisov z pôžičkovej karty Quatro Premium, zmluvy o postúpení pohľadávok, vrátane prílohy k zmluve, oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti, vrátane obálky, súd zistil nasledovný skutkový stav:

Q. Ú. W., a. s. a žalovaná uzatvorili dňa 23. 7. 2004 zmluvu o vydaní a používaní pôžičkovej karty Quatro Premium. V zmluve neboli vyplnené údaje o výške úverového rámca a mesačnej splátky. V návratke zo dňa 13. 1. 2006 bol žalovanou potvrdený aktuálne schválený úverový rámec 30000 Sk a výška mesačnej splátky 1000 Sk, v návratke zo dňa 14. 9. 2006 aktuálne schválený úverový rámec 39000 Sk a výška mesačnej splátky 1300 Sk, v návratke zo dňa 25. 1. 2005 aktuálne schválený úverový rámec 21000 Sk a výška mesačnej splátky 700 Sk, v návratke zo dňa 12. 6. 2007 aktuálne schválený úverový rámec 51000 Sk a výška mesačnej splátky 1700 Sk. Podľa čl. 32. obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Q., a. s., dlžný zostatok sa denne úročí štandardnou úrokovou sadzbou. Podľa čl. 35. podmienok, štandardná sadzba je pohyblivá a je určená v cenníku. Podľa čl. 37. podmienok, klient berie na vedomie, že vzhľadom na povahu úveru nie je možné vopred vypočítať RPMN spojenú s revolvingovým úverom Cenník obsahuje príkladný výpočet RPMN.

Z výpisu z pôžičkovej karty Quatro Premium súd zistil, že žalovaná čerpala výbermi z bankomatov a platbami u predajcov spolu 3717,21 eura a uhradila 6877,49 eura. Dňa 30. 7. 2004 bol ako debetná položka zaúčtovaný prevod dlžného zostatku vo výške 14804,21 Sk, t. j. 491,41 eura.

Dňa 2. 1. 2013 bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru vo výške 2709,29 eura a žalovaná bola vyzvaná na jeho úhradu do 10 dní od doručenia oznámenia. Zásielka bola uložená na pošte dňa 8. 1. 2013.

Q. Ú. W., a. s. ako postupca a žalobca ako postupník uzatvorili dňa 27. 11. 2015 zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bolo aj postúpenie pohľadávky voči žalovanej vo výške istiny 2190,78 eura, poplatkov vo výške 170,13 eura, úrokov vo výške 1165,54 eura a sankčných úrokov vo výške 269,63 eura. Podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok došlo k zosplatneniu pohľadávky k 30. 11. 2012.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v ods. 2 neustanovuje inak.

Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30. 6. 2006, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30. 6. 2006, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30. 6. 2006, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanú žalobu zamietol, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu (Q., a. s.) a žalovaná uzatvorili zmluvu o vydaní pôžičkovej karty Quatro Premium, v ktorej si dojednali poskytnutie úveru formou úverového rámca, ktorého výška bola naposledy dohodnutá dňa 12. 6. 2007 v sume 51000 Sk. Nakoľko zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom, jednalo sa o zmluvu spotrebiteľskú. Vzhľadom na charakter a obsah zmluvy, sa jednalo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30. 6. 2006, bol údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Absenciu uvedenej náležitosti v zmluve zákon o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30. 6. 2006 sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru. Zmluva o úvere, uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, však uvedenú, zákonom stanovenú, povinnú náležitosť, neobsahovala, preto sa úver, poskytnutý žalovanej, považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ustanovenie obchodných podmienok, ani cenník, nepredstavujú individuálne zmluvné dojednanie účastníkov zmluvy. Preto pokiaľ aj obchodné podmienky obsahovali odkaz na príkladný výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov v cenníku, nemohlo uvedené ustanovenie nahradiť individuálne dojednanie účastníkov zmluvy. Obchodné podmienky predstavovali vopred pripravený a predtlačný text, ktorého obsah nemohla žalovaná žiadnym spôsobom ovplyvniť. Úver, poskytnutý žalovanej právnym predchodcom žalobcu, sa z uvedených dôvodov považoval za bezúročný a bez poplatkov. Navyše, podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30. 6. 2006, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok a poplatky, ktoré neboli dojednané v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Žalobcovi preto neprislúchali ani ďalšie poplatky, naúčtované na ťarchu žalovanej, t. j. iné ako spojené s poskytnutím úveru, nakoľko žalobca nepreukázal ich individuálne zmluvné dojednanie so žalovanou v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Cenník poplatkov nemôže nahrádzať dojednanie účastníkov zmluvy. Z uvedených dôvodov právnemu predchodcovi žalobcu vznikol nárok len na vrátenie sumy poskytnutého úveru, ktorú mal súd z výpisov z pôžičkovej karty preukázanú vo výške 3717,21 eura. Keďže žalovaná uhradila žalobcovi, resp. jeho právnemu predchodcovi, sumu 6877,49 eura, bola suma, na ktorú mal žalobca právny nárok, v plnom rozsahu uspokojená. Už len okrajom súd uvádza, že pokiaľ aj bola dňa 30. 7. 2004 ako debetná položka zaúčtovaná suma 14804,21 Sk, t. j. 491,41 eura ako prevod dlžného zostatku, aj v prípade, že by predstavovala ďalšie prostriedky čerpaného úveru, bola by dlžná suma v celom rozsahu uhradená (po pripočítaní k sume čerpaného úveru 3717,21 eura by suma čerpania činila 4208,62 eura).

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Nakoľko v konaní bola v celom rozsahu úspešná žalovaná, vzniklo jej právo na náhradu trov konania. Keďže žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila, súd jej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.